

Lenka Procházková: Kolo se roztáčí

 infokurýr.cz/n/2024/11/03/lenka-prochazkova-kolo-se-roztaci-2

kurýr

3. listopadu 2024

Komentované zápisky ze soudního procesu s V. Kapalem, J. Skálou a Václavíkem, jehož jsem se coby veřejnost zúčastnila. Příspěvek zveřejňuji na Nové republice opakovaně, poprvé byl publikován v březnu loňského roku. Je dlouhý, ale nechtěla jsem jej zveřejňovat po částech, aby čtenář neztratil návaznost.

U Obvodního soudu pro Prahu 7 pokračovalo v pátek 3. března hlavní líčení v trestní věci „Dr. Skála a spol.“, které započalo 1. 2. 2023.

Obžalovaní (Dr. Josef Skála, Ing. Juraj Václavík, šéfredaktor Svobodného rádia Vladimír Kapal a Soňa Zikmundová (předsedkyně Spolku SR) jsou stíhaní podle § 405 Tr. zákoníku (popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidy).

Trestného skutku se měli dopustit 2. 7. 2020 v debatě internetového Svobodného rádia na téma Katyňského masakru, což byla masová vražda polských válečných zajatců počátkem 40. let na sovětském území okupovaném wehrmachtem hned na začátku tzv. “Operace Barbarossa”.

Pořad moderoval šéfredaktor Vladimír Kapal. Jeho hosté historik Josef Skála a spisovatel Juraj Václavík (píšící pod jménem Jiří Šifrín) v průběhu odborné diskuze seznamovali posluchače s fakty, jejichž souhrn nabízel jinou variantu o totožnosti pachatelů masakru polských důstojníků a civilistů, než je momentálně rozšířená verze, že válečný zločin spáchala sovětská NKVD. V celém pořadu nezazněl jediný výrok, který by zpochybňoval či popíral, že v Katyni došlo ke genocidě, natož aby kdokoliv z debatérů válečný zločin schvaloval či ospravedlňoval. Diskuze podložená argumenty a odkazy na jejich zdroje je stále dohledatelná v archívu Svobodného rádia (SR).

Odkaz: <https://svobodne-radio.com/2020-07-02-studio-beta-josef-skala-a-jiri-sifrin-katyn/>

V březnu 2022, dva roky po odvysílání debaty předvolala Národní centrála boje s organizovaným zločinem účastníky pořadu, aby podali vysvětlení. Obvinila je z porušení § 405 Trestního zákoníku. Všichni tři aktéři rozhlasové debaty toto obvinění rezolutně odmítli. Jejich právní zástupci proti němu podali zevrubné stížnosti. Koncem loňského října však samosoudce OS v Praze 7 vydal trestní příkaz, odsuzující všechny tři obžalované **k 8 měsícům odnětí svobody s podmíněným odkladem na 15 měsíců**. Obžalovaní se proti rozsudku odvolali, a kauza tak pokračovala hlavním líčením za jejich účasti.

U Obvodního soudu pro Prahu 7 (kam případ místně patří, neboť udání od neexistující osoby přišlo z Prahy 7) se 1. února 2023 konala první část hlavního líčení. Do nevelké soudní síně se vešla jen asi třetina shromážděné veřejnosti, další desítky lidí čekaly na chodbě a sledovaly průběh jednání, který přenášela TV Raptor, na mobilních telefonech. Na chodbě jsem postávala i já. Po přečtení obžaloby a vyjádření obžalovaných, že necítí vinu, samosoudce jednání odročil na 3. března. Slíbil, že pro velký zájem veřejnosti zajistí větší soudní sál. To bohužel nesplnil, a tak i další jednání probíhalo v neodpovídajících prostorách, kam se vešlo jen asi 30 lidí a další příznivci Svobodného rádia (a svobody slova), kteří přijeli do Prahy i ze vzdálených míst republiky, museli čekat na chodbě. Já jsem tentokrát měla štěstí a získala místo uvnitř soudní síně.

Chronologie hlavního jednání 3. 3. 2023 zachycená z poznámek učiněných v soudní síni a doplněná ze zvukového záznamu.

9. 00 Soud vyslechl krátké prohlášení Soni Zikmundové (určené osoby za spolek Svobodné rádio) k obžalobě. Po prohlášení, že se necítí vinná, připomenula útok na redakci francouzského časopisu Charlie Hebdo v lednu roku 2015 a následnou demonstraci předních evropských politiků v Paříži, kteří se manifestačně přihlásili

k obhajobě práva na svobodu projevu. Poznamenala, že Svobodné rádio je protiválečné a zásadně odsuzuje jakoukoliv genocidu. Ve zmíněném pořadu, který je předmětem dokazování, se nikdo z účastníků nedopustil trestného činu podle § 405 Tr. zákoníku (schvalování genocidy atd.) a tedy i ona, coby předsedkyně spolku Svobodné rádio obžalobu odmítá.

9. 30 Státní zástupkyně Mgr. Jana Behenská přečetla obžalobu, jejíž plné znění je v následujícím odkazu:

https://spolecenstvi-prak.cz/wp-content/uploads/2023/01/20220929_obzaloba-2.pdf.

V závěru obžaloby zaznělo: „Lze učinit závěr, že obžalovaní Vladimír Kapal, PhDr. Josef Skála, CSc. a Ing. Juraj Václavík naplnili svým jednáním všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku, a to jak po stránce objektivní, tak i po stránce subjektivní, neboť v rámci diskuzního rozhlasového pořadu Svobodného rádia – Studio Beta vysílaného prostřednictvím internetu, jehož záznam byl poté umístěn na YouTube, opakovaně veřejně odmítali, relativizovali a zlehčovali sovětskou odpovědnost a samotný průběh tzv. Katyňského masakru, který je souhrnným označením pro sérii masových vražd převážně polských válečných zajatců spáchaných v roce 1940 příslušníky Lidového komisariátu vnitřních záležitostí Sovětského svazu tzv. NKVD, ačkoliv se jedná o všeobecně známé historické skutečnosti a nezpochybnitelná fakta, přičemž tzv. Katyňský masakr lze považovat za válečný zločin.

Rovněž tak lze na základě shora uvedeného učinit závěr, že obviněný Spolek Svobodné rádio, z.s. naplnil svým jednáním popsáním ve výroku obžaloby všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia podle § 405 trestního zákoníku, a to jak po stránce objektivní tak i po stránce subjektivní ...

Jednání obžalovaných je zejména vzhledem k obecnému zájmu státu na ochraně společnosti před popíráním, schvalováním a ospravedlňováním válečných zločinů natolik společensky škodlivé, že nepostačuje uplatnění jejich odpovědnosti podle jiného právního předpisu a je na místě použití trestní represe.“

Samosoudce JUDr. Tomáš Hübner na žádost obžalovaných umožnil, aby kompletní záznam rozhlasové diskuze z července roku 2020 byl v soudní síni přehrán.

Veřejnost přítomná ve zcela zaplněném sále se tak mohla seznámit s důkazním materiálem. Po skončení poslechu nahrávky se k ní obžalovaní stručně vyjádřili.

Vladimír Kapal: „Teď jste jasně slyšeli, že v celém pořadu nezaznělo jediné slovo, které by zpochybňovalo genocidu.“

Dr. Josef Skála: „Jsem rád, že pořad byl přehrán u soudu. Nic jsme v debatě nepopírali a nic jsme kategoricky netvrdili. Každou svou větu jsem připraven doložit.“

Ing. Juraj Václavík „Ohrazuji se z toho, abych byl nařčen z popírání zla!“

Následovala krátká přestávka, obžalovaní a veřejnost vyšli na chodbu, kde čekaly další desítky lidí. Po čtvrt hodině hlavní líčení pokračovalo.

Samosoudce prováděl tzv. nahlížení do listin a přečetl první ze tří znaleckých posudků, které na žádost policejních vyšetřovatelů byly vypracovány v přípravném řízení.

Obžalovaní i jejich obhájci posudek znali (měli jej předem písemně), ale veřejnost jej slyšela poprvé a byla (coby svědek záznamu rozhlasové debaty) konsternovaná jeho obsahem i formou. **Posudek vypracoval doc. Jiří Vykoukal CSc.) z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd UK.** Ve své expertíze konstatoval, že záměrem pořadu bylo popření sovětské odpovědnosti za katyňské vraždy „moderátor vedl debatu ke kýženým závěrům“ –. Dále znalec debatéry ve své expertíze obviňuje z šíření konspiračních teorií, rozporuje tvrzení, která v relaci zazněla, nazývá je „předžvýkanými texty“ a dehonestuje diskutéry. Obviňuje je z toho, že v debatě zpochybnili zdroje, z nichž vychází oficiální verze, tedy, že viníkem je NKVD a že zpochybnili charaktery těch, co tyto doklady předložili. Jmenovitě Gorbačova a Jelcina.

K tomuto posudku se obžalovaní stručně vyjádřili.

Dr. Josef Skála: Odmítám, že jsme pracovali s „předžvýkanými texty“. Naopak jsme posluchače seznamovali s novými poznatky od neruských autorů z USA, Francie i Polska. Dále J. Skála uvedl, že

soudu zaslal další znalecké dokumenty, analýzy atd. „Doufám, že toto bude spravedlivý proces a tyto důkazy budou zpřístupněny.“

Zmínil se i o pracích historika Žukova a Dr. Kolesnika a o Norimberském procesu, kde mezi zločiny na válečných zajatcích byla projednávána i Katyně.

„Žasnu, že znalci není známa dokumentace neruských autorů po roce 1990. a argumentuje obecně, nezná argumenty proti verzi, kterou uvedl do oběhu Goebbels.“ Skála jmenuje experty a další důkazní materiály, videonahrávku určenou pro Medvěděva, na které poslanec Dumy doznává, že byl navštíven pracovníkem tajné služby, který doznal, že jim Jelcinova parta ukládala, aby falšovali dokumenty a oni do nich vnášeli drobná pochybení, aby při budoucím zkoumání bylo jasné, že se jedná o falza. Jiná videonahrávka ukazuje doličné předměty (razítka představující podpisy, dobové hlavičkové papíry atd.) s nimiž bylo falšování uskutečněno. „Předpokládám, že budeme mít spravedlivý proces a tyto důkazní materiály budou zpřístupněny“.

Vladimír Kapal: „Veškerá argumentace tohoto znalce, který vypracoval posudek, pochází až z devadesátých let.

Soudce jej okřikl: Mě zajímá rozhlasová diskuze, ne Katyň!

V. Kapal: „Tak proč mě za ni soudíte? Diskuze vycházela ze všech materiálů i z těch před 90 tím rokem. Patolog Prof. František Hájek (*který byl členem vyšetřovací komise esesáků*), podepsal zprávu o Katyni na nátlak Němců. Jeho maďarský kolega, který jim to nepodepsal, zmizel. Po květnu 1945 seznámil Prof. Hájek veřejnost o pravdě v knize „Důkazy katyňské.“ a na lékařském konziliu.“

Soudce: Předtím ho měla možná v rukou STB a možná KGB.

Obhájce (V. Kapala): To myslíte vážně tuhle polemiku?

Soudce: Já žádnou polemiku ohledně Katyně nehodlám vést. Vyjadřujte se ke znaleckému posudku, nebo jinak vám odejmu slovo.

Kapal: V roce 1945 nebyla StB.

Docent Vykoukal je zaujatý.

Já nevím, co tady (před soudem) dělám. Nic jsme nezpochybňovali, jen jsme se bavili o nových faktech.

Juraj Václavík: Gorbačov a jeho vedení se přihlásili ke goebbelsovské verzi.

Soudce čte další expertízu od docenta Jiřího Friedla –

Hlavní tvrzení experta, že debatéři čerpali z dávno vyvrácené sovětské propagace. V posudku užívá věty jako „Skálovy vylhané konstrukce“ atd.

J. Skála: Otázka je, zda jsme v debatě postupovali podle ústavy a Listiny (LZPS). A já odpovídám, že stoprocentně. Bez ohledu na to, mám připraveno 25 otázek na znalce. Byl bych rád, kdybych mu je u soudu mohl položit.

Soudce předkládá další listinu – článek z Aktuálně.cz

J. Skála reaguje: Mám důvodné podezření, že tento článek je opsán do písmene z protektorátního tisku.

V. Kapal: V Norimberském soudu se na žádost sovětského žalobce Katyň probírala. Bylo uvedeno i jméno velitele, který masakru velel, ale nakonec byl souzen v jiném procesu. Píše o tom český zpravodaj u Norimberského soudu zpravodaj delegovaný za ČSR Dr. Rostislav Kocourek.

(Soud tento listinný důkaz posléze nepřijal, ale pro informaci čtenářů zveřejňujeme svědectví Dr. Kocourka zaznamenané v jeho knize „Svět žaluje v Norimberku“:

Zpráva vyšetřovací státní komise SSSR, která měla za člena předsedu Všeslovanského výboru generála Gordunova, akademika Burdenka, spisovatele Alexeje Tolstého, předsedu Výkonného výboru Červeného kříže a Červeného půlměsíce Kolesnikova, přednostu lékařského oddělení Rudé armády generála Smirnova, předsedu Okresního výkonného výboru

Smolenska Melnikova a lidového komisaře výchovy akademika Potěmkina:

“Na základě všeho materiálu, výslechu více než jednoho sta svědků, zpráv lékařských odborníků, dokumentů a dokladů, osobního majetku nalezeného v hrobech v Katynském lese, došli jsme k těmto

konečným závěrům: Polští zajatci byli drženi před válkou ve třech táborech na západě od Smolenska a zaměstnáni na stavbě dráhy. Zůstali tam, i když Němci v září 1941 obsadili Smolensk. Na podzim roku 1941 německé okupační úřady vykonaly v Katynském lese hromadnou popravu polských válečných zajatců ze zmíněných táborů.

Zajatci byli postříleni vojenskou německou jednotkou, kamuflovanou jménem Staff 537, zákopnický prapor. Velel nadporučík Arnes, nadporučík Rechts a poručík Hott.

Když se celková politická situace na konci roku 1943 pro Německo zhoršila, německé úřady učinily řadu opatření, aby uvalily vinu ze svých vlastních ukřutností na sovětské organizace, vyprovokovaly tak obyvatelstvo a probudily spory mezi Rusy a Poláky.

Především se Němci snažili přemlouváním, podplácením, hrozbami, barbarským mučením najít svědky mezi sovětskými občany, aby od nich dostali falešné výpovědi, jako by polští váleční zajatci byli postříleni sovětskými organizacemi na jaře 1940.

Za druhé, přivezli na jaře 1943 další mrtvolky polských zajatců z nejrůznějších míst a dali je do otevřených hrobů. To mělo dvojí účel. Jednak zakrýt vlastní zločiny, spáchané na polských zajatcích na jiných místech, a pak rozmnožit počet "obětí bolševických zvěrstev v Katynském lese". V době, kdy připravovali tyto provokace německé okupační úřady zaměstnávaly na 500 sovětských válečných zajatců při kopání hrobů v Katynském lese. Jakmile hroby byly vykopány, sovětské zajatci byli postříleni.

Právním a lékařským vyšetřením bylo nade vší pochybnost zjištěno, že střílení bylo provedeno na podzim 1941. Dále, že němečtí kati používali při vraždění polských válečných zajatců tutéž metodu jako při hromadných vraždách sovětských občanů v Orlu, Voroněži, Krasnodaru a v samém Smolensku, to jest ránu z pistole zezadu do krku.

Výpovědi svědků, nálezy lékařské komise a materiál objevený ve hrobech plně potvrzují tyto závěry". Tak končí citaci této zprávy dr. Rostislav Kocourek.)

Soudce čte z listinných dokumentů obžaloby článek z ČT24 o tom, že 26. 11. 2010 Státní Duma uznala vinu za Katyň.

J. Václavík : reaguje tím, že Stalinův vnuk Dumu žaloval a dosáhl u soudu toho, že k jejímu usnesení muselo být doplněno, že se jedná o soukromé názory jednotlivých hlasujících.

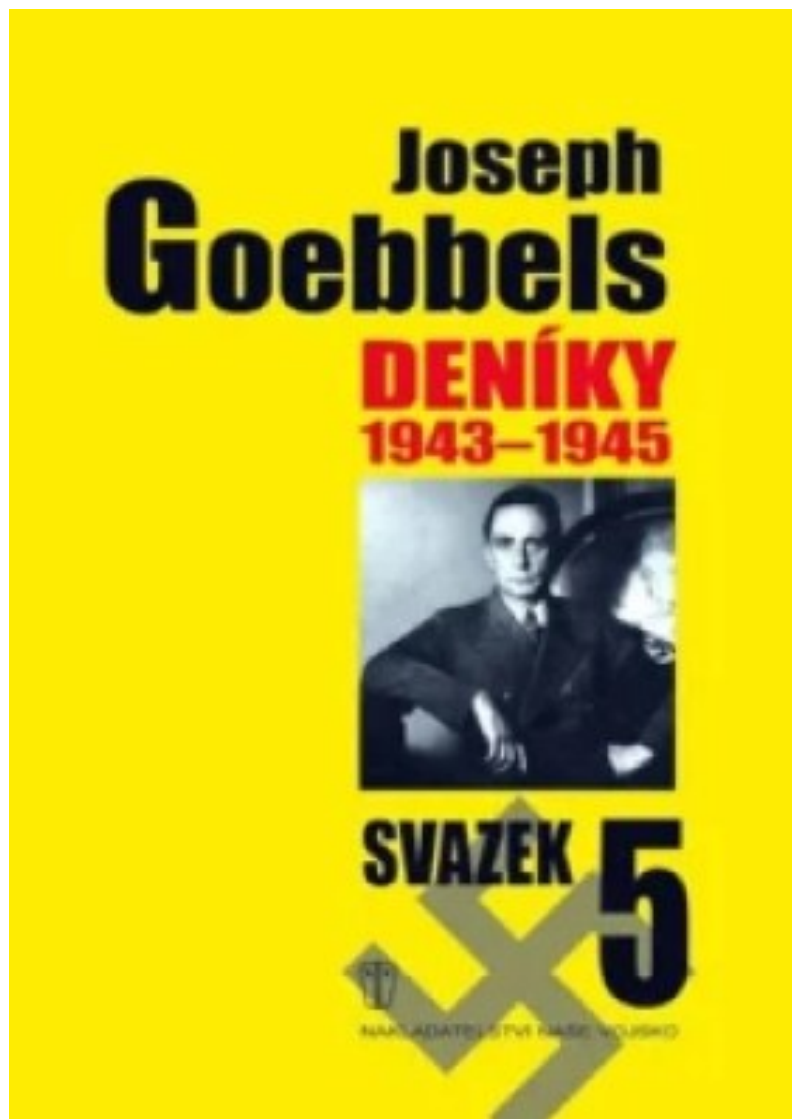
J. Skála: komentuje úryvky k tématu Katyně z Goebbelsových deníků (které vyšly i v češtině).

Ve zděšení po Stalingradu Goebbels přemýšlí, jak by se z toho propagandisticky vyhrabali a zapisuje si: Musíme spáchat něco ve velkém stylu v antibolševické propagandě.

V pozdějším zápisu velice obdivuje lstivost a obratnost, „s jakou jsme pochopili, že z Katyně uděláme vysoce politickou otázku.“

Pozdější deníkový záznam:

„V hrobech Katyně byla bohužel nalezena německá munice. Musíme objasnit, jak se tam dostala. Každopádně je nezbytné případ utajovat. Pokud by se o něm dověděli naši nepřátelé, stala by se celá katyňská záležitost bezpředmětná.“

Soudce čte další listinu – Dopis Spolku katyňská rodina, v němž si autoři (členové spolku) stěžují na pořad ve Svobodném rádiu, kde se dle nich zkreslovala historie. „Omlouvání a zpochybňování sovětské genocidy je trestuhodné“.

Ukazuje se, že dopis byl soudem založen do důkazních listin
1.3.2023 (!)

Podobný obsah měl i soudcem přečtený dopis velvyslance Polska v ČR

Obhájce V. Kapala trvá na slyšení znalce Jiřího Plachého, jehož znalecký posudek je ve spisu, ale nebyl čten.

Dr. Skála trvá na předvedení svých listinných důkazů.

Juraj Václavík trvá na předvedení publikace Prof. Františka Hájka „Důkazy katyňské“

(V této publikaci vydané roku 1946 uznávaný český patolog popisuje, že se v dubnu 1943 musel účastnit jako člen mezinárodní komise ohledání těl v otevřených hrobech v Katyni)

a posléze podepsat protokol připravený Němci. Doznává, že (stejně jako ostatní členové komise) podepsal pod nátlakem a dodatečně podává svědectví o tom, že zkoumaná těla popravených polských válečných zajatců nemohla ležet v hrobech déle než rok a půl, což znamená, že k masové vraždě došlo až asi na podzim 1941 a pachateli byli němečtí nacisté.)

Přestávka 15 minut, aby soud zvážil, které listiny předvede

Veřejnost debatuje na chodbě a většina z nás (co jsme byli předtím v soudní síni) se domnívá, že kvůli množství dokumentů obhajoby a předpokládané délce jejich čtení bude jednání odročeno.

Po přestávce však soudce oznamuje, že se nebude zabývat dalšími navrhanými listinnými důkazy. „**Soud je přesvědčen o tom, že má dostatek dokazování k tomu, aby mohl rozhodnout. Dokazování je skončené.**“

Státní zástupkyně – v závěrečné řeči tvrdí, že nebyly předloženy žádné nové důkazy, které by kauzu posunuly a trvá na obžalobě.

Zdůrazňuje, že trestný čin se stal veřejně prostřednictvím celosvětové sítě Internet.

V debatě dle ní nebyly prezentovány myšlenky a názory ale fakta, (která ona však neuznává?) Trestní čin byl spáchán podle § 405 Tr. zákoníku.

Navrhuje tresty v dolní hranici. Svobodné rádio je povinno, až bude rozsudek pravomocný, zveřejnit jeho plný text na svých webových stránkách po dobu 90 dní.

Obhájce V. Kapala – závěrečná řeč:

Rozebírá, co znamená § 405 Tr. zákoníku:

popírání

zpochybňování

schvalování

ospravedlňování genocidy.

Ani jedna z těchto forem nebyla ani náznakem prokázána.

Trestný čin podle tohoto paragrafu musí být úmyslný.

Znalecké posudky obžaloby vychází z literatury po roce 1990, žádná zmínka o prof. Hájkovi a jeho zásadní knize „Důkazy katyňské.“
Experty dávám do uvozovek.

A jaké důkazy obžaloba našla v člancích z aktualne.cz a z webu ČT24?

Zástupce Akademie

věd ve svém posudku říká, že opačné stanovisko než momentálně šířené je propaganda!

Navrhuji, aby moji klienti (V. Kapal a Soňa Zikmundová) byli zproštěni.

JUDr. Bruna (obhájce Dr. Skály) – závěrečná řeč

Případ má problémy skutkové. Není zralý k tomu, aby bylo rozhodnuto.

Obžaloba dle mého názoru byla neprojednatelná. Ale stalo se.

Mám výhrady ke stavu skutkového děje.

Soud má povinnost dotáhnout sám, co nebylo dotaženo v přípravném řízení.

Orgány činné v tr. řízení musí posuzovat okolnosti ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, to samé má za povinnost i soud.

St. zástupkyně nemá věc dotaženou, chybí argumenty, a tak mluví obecně.

Předmětem každého tr. řízení je skutek. Přesné vymezení skutku v obžalobě musí prokazovat vinu.

St. zástupkyně toto v té obžalobě nemá. Říká, že obžalovaní (v rozhlasové debatě) veřejně odmítali sovětskou odpovědnost z válečného zločinu v Katyni, ačkoliv správnost historického výkladu je jednoznačně prokázána. **Ale vždyť dopředu nemůže být v trestním řízení nic jednoznačně prokázáno! To by byla notorieta a ta tu nemá místo, je dokonce zakázaná. Překvapuje mě, že tady je něco takového napsáno.** Dále obžaloba říká: „jednotlivá fakta jsou obecně pokládána za nezpochybnitelná“. Vždyť to není pravda a ani to není možné.

Nejslavnější představitel kritického racionalismu minulého století pan profesor Karl Popper. Ten postavil tezi, která je uznávaná v Americe, v Austrálii, v Evropě, všichni ji znají a všichni z ní vycházejí. Jen tady se to neuznává. A pan profesor Popper napsal:

„Každá teorie, každá zásada musí být zpochybnitelná. Tady se budeme pozastavovat nad tím, že někdo zpochybňuje nějakou teorii. Vždyť je to požadavek, který vychází z podstaty věci! My tady vlastně napadáme něco, co je podstatou vědecké práce. Můj klient je vědec...

Tady v té obžalobě ke stavu skutkovém není řečeno nic.

Je nepřijatelné, aby obžaloba rozšiřovala podmínky trestní odpovědnosti.

St. zástupkyně řekla závěrem, že to má prokázané. Předmět této víry je nesmyslný. Na str. 5. tvrdí, že tato problematika (o odpovědnosti za válečný zločin) je nezpochybnitelná. Každá „pravda“ musí být zpochybnitelná.

Na str. 12. píše, že v obecném zájmu státu na ochranu společnosti je třeba použít trestní represi. Očekával jsem, že nám řekne ty argumenty. **Kde má jeden jediný argument ke společenské**

škodlivosti odborné debaty?

Co se týká skutkového stavu, zásadní je objektivní stránka věci – to má být v těch výňatcích z rozhlasové debaty.

V kauzalitě trestní činnosti platí, že zavinění je součástí viny. Tady se píše, že tu byl úmysl. Můj klient, historik a kandidát věd šel do rádia páchat trestnou činnost? Kde je důkaz, že chtěl páchat trestnou činnost? Jako vědec se chtěl podělit s veřejností o své výzkumy. Co je na to společensky škodlivého?

Obžalobě chybí argumenty. Z nějakých důvodů měla být podána, a tak byla.

Správně soudce řekl, my neposuzujeme katyňskou tragedii, ale to, co o ní bylo v debatě řečeno.

Dle článku 2. ústavy: veřejnou moc lze vykonávat pouze v mezích zákona. Podle toho, co je v textu § 405 je kauza neodsouditelná.

Obhájce Juraje Václavíka – závěrečná řeč

Já sám znám tři verze katyňské tragédie:

- 1) od rodičů jsem se dověděl, že Němci tvrdili, že to udělali Rusové,
- 2) posléze jsem se dovídal, že to udělali Němci,
- 3) po r. 90 jsou zase za viníky označováni Rusové,

bůhví, co se bude tvrdit za dvacet let.

Skutečnost, že tam došlo k zavraždění několika desítek tisíců lidí je daná.

Tudíž verze týkající se pachatelů si odporují, ale v debatě nedošlo k naplnění skutkové podstaty tr. činu podle zmíněného paragrafu, protože nikdo z obžalovaných netvrdil, že se ten skutek nestal. Nikdo nic nezpochybňoval, nepopíral, neschvaloval, to je velká lež už od

přípravného řízení. Můj klient pouze vyjádřil názor na ty události a pro ten má podporu z určitých faktů. A toto nelze považovat za deliktní.

Svoboda slova – dává prostor k tomu, aby v zásadě jakákoliv otázka mohla být předmětem veřejné debaty.

Z těchto důvodů navrhuji, aby byl vynesena zprošťující rozsudek.

Závěrečná slova obžalovaných

Vladimír Kapal – stručné závěrečné vyjádření:

Celý soud považuji za soud politický!

Dr. Skála – závěrečné vyjádření: Státní zástupkyně řekla, že při tomto jednání nebyly předloženy žádné důkazy, které by kauzu posunuly. To není pravda. Nám bylo sice umožněno přednést jen některé důkazy, ale jsou z velmi seriózních zdrojů. Proč se trvá na tom, že důkazy, které jdou k jádru věci, nesmí být předloženy? Proč je to takové tabu vyslechnout např. akademika, který pracoval s primárními prameny?

Je pro nás tedy závazné to, co esesácký plukovník sepsal s partou lidí, kteří mu to museli podepsat, aby se dostali domů?

Zpochybnil někdo brilantní vyjádření Prof. Františka Hájka?

(Skála mluvil i o dalších důkazech, které soud odmítl)

My jsme v té rozhlasové debatě chtěli posunout poznání dál. To je úkol vědy!

Naším motivem nebylo zpochybňovat čísi odpovědnost. Naším motivem bylo nabídnout veřejnosti velmi zajímavá a přesvědčivá fakta a argumenty dokládající nacistickou odpovědnost za válečné zločiny genocidy.

A jestli jsme trestně stíháni za protinacistickou argumentaci, pane předsedo, to je velmi vážná věc!

Juraj Václavík – závěrečné vyjádření:

Já považuji tuto obžalobu za absurdní. Je v rozporu s právním řádem této země.

Je zvláštní, že znalci, kteří vypracovali znalecké posudky, je zde nemohli obhajovat.

Já necítím žádnou svou vinu. Myslím si, že jsme konali zcela správně, zcela v souladu s občanským řádem této země.

Soňa Zikmundová (jako určená osoba zastupující právnickou osobu Svobodné rádio) se závěrečného slova

vzdala. Připomínám, že na počátku soudního jednání (3. 3. 2023) se ale ke kauze vyjádřila v krátkém prohlášení. V něm připomenula útok na redakci francouzského časopisu Charlie Hebdo a následnou demonstraci předních evropských politiků v Paříži, kteří se manifestačně přihlásili k obhajobě práva na svobodu projevu.

Přestávka 15 minut

Lidé, kteří se nevešli do soudní síně a čekali na chodbě, byli šokovaní, když jsme jim řekli, že dokazování bylo skončeno, závěrečné projevy vysloveny a že po přestávce už bude oznámen rozsudek

Vynesení rozsudku jménem České republiky

jsme vyslechli ve stoje a kameramani ČT zabírali naše tváře

Samosoudce Tomáš Hübner

v rozsudku, kterým obžalované shledal vinnými z trestného činu dle § 405 Tr. zákoníku v podstatě zopakoval obžalobu.

Co se stalo v Katyni, považuje soud za prokázanou historickou skutečnost, dokazování u soudu se proto soustředilo na to, co obžalovaní pronesli na záznamu.

Nešlo o diskuzi. „To nebyla diskuze, byla to jasná propagandistická exhibice za hranicích zákona, která od začátku do konce směřovala pouze k jednomu: aby posluchače, který bude mít tu smůlu, že si relaci zapne, přesvědčila o tom, že v Katyni se ani tak moc nestalo, a pokud stalo, tak za všechno mohou Němci, protože Sovětský svaz přece v rámci druhé světové války ani jiné žádné válečné zločiny nespáchal.“

Další invektivy už jsem si nezapisovala.

Rozsudek o trestech byl zvýšen oproti původnímu trestnímu příkazu na osm měsíců s podmíněčnou dobou na **pět let**. Samosoudce to vysvětlil tím, že u obžalovaných neproběhla sebereflexe, že neuznávají společenskou škodlivost svého trestného činu, a proto budou po dobu pěti let „pozorování“

Všichni obžalovaní se odvolali přímo do rozsudku.

Pak jsme pod dohledem ozbrojených policistů vyšli na chodbu a v hloučcích sdělovali těm, co v soudní síni nebyli, čeho jsme byli svědky.

Poděkovala jsem obhájčům za jejich profesionalitu a statečnost, rozloučila se s obžalovanými a šla pěšky domů.

Slunce svítilo, ve vzduchu už bylo cítit předjaří, u zadního vchodu Stavovského divadla pokuřovali kulisáci, ale už to byla jiná parta, než ta, kterou jsem znala v dobách, kdy jsem tam uklízela coby NO (osoba nepřátelská k režimu). I tehdy probíhaly politické procesy, kam jsem jako veřejnost chodila. Za protinacistickou argumentaci však nikdo stíhaný nebyl.

Doplnění

Odvolací Městský soud v Praze potvrdil rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 7, pouze snížil dobu podmínky oproti původnímu rozsudku.

Dovolání odsouzených v červnu 2023 odmítl i Nejvyšší soud. Jejich čin podle rozhodnutí vybočil z rámce běžných projevů, jejichž cílem je nalezení pravdy o historických událostech. Snažili se rehabilitovat komunistický režim a jeho zločiny v době stalinismu.

“Společenská škodlivost jednání obviněných je o to vyšší v dnešní době, když za poslední roky se výrazně zvyšuje míra rozšiřování dezinformací, jimiž se podporuje a prohlubuje nedůvěra v demokratický právní stát,” stojí v rozhodnutí Nejvyššího soudu.

Autorka: Lenka Procházková

Continue Reading

Previous Stanjura: jsem lempl, ale je to skvělé, horší už to být nemůže

Next Jindřich Kulhavý: První předběžné výsledky voleb